

ลองดู(เพื่อเวิร์ก)

เรื่อง : อรสา
ภาพ : วีรพงศ์ วงศ์บุรี

ย่างก้าวชีวิตของ อมร คำแสงหนุ่มรุ่นใหม่จากเมืองกล้วยไข่ (กำแพงเพชร) ต้องยอมรับว่าเขาเป็นชายหนุ่มที่มีความมุ่งมั่นที่ใฝ่หาความมั่นคงให้กับชีวิตคนหนึ่ง เขาชอบพึ่งตัวเองมากกว่ารอการหยิบยื่นความช่วยเหลือจากคนอื่นและครอบครัว และสิ่งที่บ่งบอกคุณสมบัติดังกล่าวที่เห็นได้ชัดคือ ช่วงเรียนมหาวิทยาลัย เขาแทบไม่ได้รับกวนการเงินของทางบ้านเลย

อมรหาเงินส่งตัวเองเรียนตั้งแต่เข้าเรียนมหาวิทยาลัยจนกระทั่งเรียนจบ ซึ่งเงินเหล่านั้นเขาได้มาจากการเป็น "ช่างสัก" อันเป็นความสามารถที่เขาฝึกปรือตั้งแต่ยังไม่เข้ามหาวิทยาลัย โดยพยายามพัฒนาฝีมือมาเรื่อยๆ จนในที่สุดจากช่างสักธรรมดาที่รู้จักกันแค่นในหมู่เพื่อน แต่วันนี้เขากลายมาเป็นช่างสักมืออาชีพที่ได้รับการยอมรับจากลูกค้าทั้งไทยและต่างประเทศ

ปัจจุบันเขาเปิดร้านสักเป็นของตัวเองและตกแต่งร้านในสไตล์วินเทจเก๋ไก๋ชื่อว่าร้าน mornikk tattoo

ซึ่งมาจากคำว่า morning (ตอนเช้า) ตั้งอยู่บนชั้นที่ 2 ของร้านอาหารบิซิค (Be Chic) ริมนถนนศรีนครินทร์ ไม่ไกลจากห้างพาราไดซ์ ศรีนครินทร์ เปิดให้บริการทุกวันอังคาร-อาทิตย์ (หยุดวันจันทร์) เวลา 14.00-02.00 น.

เริ่มมาจากชอบรอยสัก

อมร เล่าว่า เขาชอบการสักมานานเพราะเห็นว่าสวยดีและดูมีเสน่ห์ ที่สำคัญเขามองว่าการสักเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่สวยงามไม่แพ้ศิลปะแขนงอื่น เพียงแต่เขาไม่ชอบที่จะมีลายสักอยู่บนเรือนร่างของตัวเอง ซึ่งเป็นอะไรที่ต่างจากช่างสักทั่วๆ ไปที่มีมักจะเห็นรอยสักปรากฏให้เห็นบนส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น แขน ขา หน้าอก ไหล่ เป็นต้น

"ผมชอบลายสักครับ มองแล้วสวยดี แต่ไม่ถึงกับอยากเอามาไว้บนตัว แต่จะว่าไม่มีเลยก็ไม่ใช่ เพราะตอนเรียน ปวช.ผมเคยสักไว้ที่หลังเหมือนกัน แต่ที่อื่นๆ ไม่มีเพราะไม่ชอบ ชอบสักให้คนอื่นมากกว่า โดยเริ่มจากสัก

อมร คำแสง ผู้เสกสร้างศิลปะรอยสัก บนเรือนร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เพื่อนตั้งแต่สมัยเรียน ปวช. เพราะมีพื้นฐานศิลปะเนื่องจากเรียนช่างศิลป์ ละครระบั้ง ก็สักมาเรื่อยๆ แต่ไม่ได้จริงจังจนกระทั่งเรียนมหาวิทยาลัยปีหนึ่งเริ่มสักได้บ่อย"

อมร เล่าว่า ตอนเรียนปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เขาเรียนวิชาจิตรศิลป์ ถือว่าเรียนเกี่ยวกับศิลปะเหมือนกัน เขาได้พยายามเอาเรื่องเทพทูเข้าไปเกี่ยวข้องกับแต่อาจารย์ไม่ค่อยชอบ เพราะเทพทูเป็นงานสองมิติเชิงพาณิชย์ แต่สิ่งที่เขาเรียนเป็นเชิงศิลปะบริสุทธิ์ที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจ

"ดังนั้น ในการสักผมจึงเอามุมมองด้านความสวยงามมาขายเป็นฟอร์มสามมิติกับเรื่องราวของคนทีสักมาแนว Old School ในยุคเก่าของวัยรุ่น สักเป็นลายเส้นกราฟิกง่าย ๆ ในเรื่องของความรัก ความเจ็บปวด เป็นต้น"

ช่างสักหนุ่มเล่าต่อว่า จริงๆ แล้วการเป็นช่างสักของเขามีแรงผลักดันมาจากต้องการหาเงินส่งเสียตัวเองเรียน เพราะไม่อยากจะกลับบ้าน ซึ่งก็เห็นว่าสิ่งที่ทำแล้วได้เงินและตัวเองสามารถทำได้ก็คืองานเกี่ยวกับศิลปะ ดังนั้นเขาจึงหาเงินด้วยการสัก เพราะช่วงนั้นการสักกำลังได้รับความนิยมในหมู่คนไทยที่ได้รับอิทธิพลจากคนต่างชาติ

เปลี่ยนความชอบเป็นอาชีพ

การเป็นช่างสักอมรเริ่มเรียนรู้เทคนิคการสักและลายต่างๆ โดยการฝึกฝนตามยูทูปและค้นหาข้อมูลการสักจากที่ต่างๆ รวมทั้งสอบถามจากรุ่นพี่ ซึ่งก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยากเกิน

ความสามารถของเขา เพราะมีพื้นฐานด้านวาดรูปหรือศิลปะอยู่แล้ว เขารู้ดีว่าศิลปะนั้นไม่มีเทคนิคตายตัว แค่เปลี่ยนจากปากกา ดินสอมาใช้เข็มแทนเท่านั้น

"ช่วงแรกๆ ผมถนัดงานชาวต่างชาติ ลายก็จะ เป็นลายการ์ตูน ส่วนลูกค้าก็เริ่มจากกลุ่มเพื่อนที่สนิทกันสักฟรีก่อน ต่อมาก็เก็บค่าสัก จากนั้นเริ่มสักให้คนข้างนอก เพื่อนของเพื่อนจากการบอกต่อ งานจึงมีเข้ามาเรื่อยๆ แต่ไม่ได้ทำทุกวัน ทำเฉพาะวันหยุดหรือเวลาว่างเท่านั้น เพราะต้องให้เวลากับการเรียน"

อมร เล่าว่า การสักต้องดูองค์ประกอบหลายอย่าง ทั้งข้อจำกัดของร่างกายและความต้องการของลูกค้า รวมถึงมุมมองของเขาด้วย ในฐานะช่างสัก ซึ่งต้องนำเสนอมุมลการสักให้กับลูกค้าได้รู้ด้วย ไม่ใช่ว่าลูกค้าจะเอาลายอะไรอยากได้แบบไหนจัดให้หมดไม่ได้เลย เขาต้องคำนึงถึงชื่อเสียงของร้านด้วย

"ตำแหน่งสักควรวางลายตรงไหนจึงจะเหมาะ บางคนไม่อยากให้ลายออกนอกเสื้อผ้า แต่เวลาสักมันต้องออกเราก็จะบอกลูกค้าตรงๆ ว่ามันไม่ได้ ซึ่งใจมันก็ต้องโผล่ออกนอกเสื้อผ้า ทำไม่ได้บางทีตำแหน่งที่สัก เราเห็นว่าไม่ได้จริงๆ หรือสักแล้วไม่สวย แต่ลูกค้าบอกจะเอา เช่นนี้เราก็ไม่สักเพราะสักไปก็เสียชื่อร้านเปล่าๆ เรื่องเงินใครก็อยากได้ แต่นี่คืองานฝีมือ ถ้าทำไม่ดีแล้วใครจะอยากมาสักครับ"

เจ้าของร้าน mornikk tattoo กล่าวว่า ลายที่ลูกค้าชอบ ได้แก่ ลายกราฟิก ลายเส้นรูปทรงเรขาคณิต ส่วนยุค Old School ก็นิยม ทุกวันนี้เขาออกแบบลายไว้มากมาย โดยมีเพื่อน (เบส-กฤษฏ์ อินแปลง) มาช่วยออกแบบอีกแรง เพื่อให้ลูกค้าได้เลือกสรร แต่บางทีลูกค้าเอาแบบมาเองซึ่งก็ต้องขอพบกันคนละครั้งทาง เช่น แบบอาจจะเป็นของลูกค้า แต่สไตลเป็นของเขา เพราะถ้าทำตามลูกค้าทั้งหมด โดยที่

เขาไม่ถนัดงานก็จะออกมาไม่ได้ "ทุกครั้งที่ลูกค้ามาเขาก็จะเปิดงานที่ออกแบบไว้ให้ดู หลายๆ ครั้งงานที่เราออกแบบก็เปลี่ยนความคิดและเปลี่ยนความต้องการของเขาได้ เช่น บางคนถือแบบมาแต่พอมาเจองานเราก็เปลี่ยนใจหันมาเลือกแบบเราก็มาก แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมเชื่อว่าลูกค้าส่วนใหญ่ที่มาแสดงว่าเขาศึกษางานเรามาบ้างแล้ว"

การสักคืองานศิลปะและแฟชั่น
ต้องเข้าใจว่าการสักเป็นแฟชั่น ลูกค้าที่มา

หากำไม่รู้จักสักอะไรผมจะแนะนำง่าย ๆ เกี่ยวกับตัวเขา เช่น ถ้าสักเกี่ยวกับวันเดือนปีเกิด ก็แนะนำให้สักสัญลักษณ์แทน เช่น เกิดราศีไหนก็สักรูปราศีนั้น แต่ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่เรียนออกแบบ ฉะนั้นก็จะมีแบบมาเขาก็แค่ปรับเพิ่มสไตล์ของเราเข้าไปให้รูปร่างนี้ลายนี้มาจากร้านเรา"

อมร เล่าว่า ทุกวันนี้อาชีพช่างสักของไทยเยอะ มาตราฐานการสักก็เทียบเท่าต่างประเทศ แต่ลายเส้นของเขาอาจสู้ของไทยไม่ได้ แต่ถ้าเป็นกราฟิกสมัยใหม่ก็ต้องยอมรับว่าคนไทยก็สู้เขาไม่ได้เช่นกัน

สำหรับใครที่อยากจะสักกับอมรขอบอกไว้ก่อนเด็กที่ต่ำกว่าอายุ 20 ปีเขาไม่สักให้ ฉะนั้นลูกค้าส่วนใหญ่จึงเริ่มที่อายุ 20 ปีขึ้นไปถึง 30 ปี ผู้หญิงและผู้ชายเท่าๆ กัน กลุ่มผู้หญิงจะชอบสักลายกราฟิกน่ารักๆ ตามตำแหน่งที่เห็นลายสักนิดหนึ่ง เช่น ตามนิ้ว หลังหูไว้เป็นพริ้วพรวิราคาเริ่มต้นที่ 1,500 บาท จนถึงสักหมื่น ลายเล็กๆ ใช้เวลาสักไม่นาน ถ้าลายใหญ่ประมาณ 3 ชั่วโมง

เปิดร้านด้วยทุนตัวเอง

อมร เล่าว่า ทำอาชีพนี้จริงจงบฯ 3 ปี รายได้ต่อเดือนอยู่ที่หลักแสน มากสุดเดือนหนึ่งได้ประมาณ 2 แสนบาท ทุกวันนี้ชีวิตมีความสุขดี มีเงินซื้อรถยนต์ขับ และเปิดร้านใหม่แห่งหนึ่ง ซึ่งต้องใช้เงินประมาณ 5 แสนบาท ในการตกแต่งร้านในสไตล์วินเทจ ส่วนเครื่องสักก็ลงทุนไป 5 หมื่นบาท

"ผมว่าอาชีพนี้ ณ ปัจจุบันสามารถเลี้ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้